

Член 65, параграф 3 – Информация за това как съгласно националното им право да се определи действието на съдебните решения, посочени в член 65, параграф 2.

Участието на трети лица в граждански производства се урежда от членове 78—81 от Гражданския процесуален закон. Съгласно член 78, първа алинея от Закона трето лице в гражданско производство е физическо или юридическо лице, чиито права или задължения по отношение на една от страните по спора може да бъдат засегнати от съдебното решение по делото. Целта на привличането на трето лице в производството е да се насърчи цялостното изясняване на фактите по делото и да се осигури процесуална ефикасност, като се позволи на третото лице да даде обяснения и да изложи становището си по предявените претенции. Ако дадено лице има право да встъпи в производството и не го направи, това не го лишава от правата му или от възможността да защитава интересите си в отделен иск. Трябва да се има предвид обаче, че встъпването на трето лице в производството може да повлияе на изхода на делото по първоначалния иск. Това е важно например, когато се стигне до разглеждането на последващ иск за обезщетение, тъй като според гражданскопроцесуалната уредба на Латвия последващият иск може да се разглежда само след разглеждането на първоначалния иск, а фактите, на които се основава решението по първоначалния иск, не могат да се разглеждат наново от съда.

Третите лица може да бъдат допускани да встъпят в производството до приключване на делото по същество пред първоинстанционния съд. Те могат да бъдат поканени също така да участват в производството по искане на една от страните или на прокурора. В зависимост от естеството и степента на интереса им, третите лица се делят на а) трети лица със самостоятелен иск; или б) трети лица без самостоятелен иск.

Третите лица, които разполагат със самостоятелен иск във връзка с предмета на делото, могат да встъпят в производството след подаване на молба: по принцип самостоятелният им иск е насочен както срещу ответника, така и срещу ищеца. Те имат същите права и задължения като ищеца (вж. член 79 от Гражданския процесуален закон). Положението на трето лице със самостоятелен иск се различава от това на трето лице, подпомагащо ищеца, или от това на съищец по това, че исковете на последните не са насочени един срещу друг, докато удовлетворяването на иска на третото лице със самостоятелен иск по принцип би довело до отхвърляне на иска на ищеца.

Третите лица, които не разполагат със самостоятелен иск във връзка с предмета на делото, могат да встъпят в делото като подпомагаща страна на ищеца или на ответника, ако решението по делото може да засегне правата или задълженията на подпомагащата трета страна към една от главните страни по спора. Третите лица, които не разполагат със самостоятелен иск, имат същите процесуални права и задължения като главните страни по спора, освен това че не могат да изменят основанието на иска, нито неговия предмет, да увеличават или намаляват цената на иска, да оттеглят иска, да признават претенции, да сключват съдебни спогодби или да искат принудително изпълнение на решението на съда. Искания за привличането на трети лица и искания от трети лица за встъпване в производството в подкрепа на ищеца или на ответника трябва да посочват основанията за привличането на третите лица или за това да им бъде позволено да встъпят в производството (член 80 от Гражданския процесуален закон). Трети лица без самостоятелен иск обикновено встъпват в дела, по които има вероятност една от страните по-късно да предяви обратен иск срещу тях, или в свързани дела, или в дела, по които самото трето лице може да предяви иск по-късно в зависимост от изхода на първото дело.

Следователно от разпоредбите на членове 78 — 81 от Гражданския процесуален закон следва, че решението по дело, в което участва трето лице, е задължително и може да бъде принудително изпълнено срещу него (или третото лице може да поиска принудителното изпълнение на решението) само в случаите, когато третото лице е подало самостоятелен иск. Независимо от това, във всички случаи съдебното решение има правни последици за третото лице, тъй като то е обвързано от фактите, установени с решението, по отношение на всеки последващ иск, основан на първоначалното производство.

Член 74 - Описание на националните правила и процедури относно изпълнението

Съдебните и извънсъдебните решения се изпълняват, след като придобият правна сила, освен ако, в съответствие със закон или съдебно решение, не подлежат на незабавно изпълнение. Ако е определен срок за доброволно изпълнение на съдебно решение, но решението не е изпълнено, съдът издава заповед за изпълнение след изтичането на срока за доброволно изпълнение. Регистрираните съдебни изпълнители имат право да инициират изпълнителни дейности въз основа на указания за изпълнение.

Заповедите за изпълнение се издават на молителите по тяхно искане от съда, който разглежда делото. За всяко съдебно решение се издава по една заповед за изпълнение. Ако съдебно решение трябва да бъде изпълнено на различни места, ако част от него подлежи на незабавно изпълнение, ако е в полза на няколко ищци или е насочено срещу няколко ответници, съдът, по искане на ищеца, издава множество заповеди за изпълнение. Когато са издадени няколко заповеди за изпълнение, мястото на изпълнение или частта от съдебното решение, която трябва да бъде изпълнена със съответната заповед, трябва да бъдат точно посочени във всяка от тях, но в случай на солидарна отговорност трябва да се посочи и ответникът, срещу когото се иска възстановяване въз основа на заповедта.

Член 75, буква а) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, в които трябва да бъдат подадени молбите по член 36, параграф 2, член 45, параграф 4 и член 47, параграф 1

в Латвия — районният (или градският) съд (*rajona (pilsētas) tiesa*), в чийто съдебен район се изпълняват решенията.

Молбите за признаване или за отказ на признаване (член 36, параграф 2 и член 45) се подават до районния (или градския) съд, в чийто съдебен район се изпълняват решенията, или до районния (или градския) съд, в чийто съдебен район е декларираното местоживее на ответника. Ако обаче няма декларирано местоживее, молбите се подават до съда, в чийто съдебен район е местоживееето или адресната регистрация на ответника.

Член 75, буква б) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва решението по молбата за отказ за изпълнение съгласно член 49, параграф 2

в Латвия — окръжният съд (*apgabaltiesa*) чрез районния (или градския) съд, постановил решението.

Член 75, буква в) – Наименования и данни за връзка със съдилищата, пред които може да се обжалва на следващ етап съгласно член 50
Не е приложимо.

Член 75, буква г) – Езици, приети за превод на удостоверенията, отнасящи се до съдебни решения, автентични актове и съдебни спогодби
Не е приложимо.

Член 76, параграф 1, буква а) – Правила за компетентност, посочени в член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2 от Регламента
В Латвия —

член 27, втори параграф от Закона за гражданското производство, съгласно който ако местоживеенето на ответника не е известно или ответникът няма постоянно пребиваване в Латвия, дело може да бъде заведено в съда по мястото, където той или тя притежава недвижимо имущество, или съда по последното му известно местоживеене;

член 28, трети параграф от същия закон, съгласно който ищецът може да предяви иск за телесни повреди в съда по своето местоживеене или в съда, в чийто район е мястото, където са претърпени нараняванията;

член 28, пета алинея от същия закон, съгласно който иск за възстановяване на имущество или за обезщетение за неговата стойност може да бъде предявен и въз основа на декларираното местоживеене на ищеца;

шеста алинея от същия закон, съгласно която морски иски може да се предявяват и въз основа на мястото на изземване на кораба ответник;

член 28, девети параграф от същия закон, съгласно който ищецът може да предяви иск, произтичащ от трудово правоотношение, в съда по своето декларирано местоживеене или по местоработата;

Член 76, параграф 1, буква б) – Правила относно уведомяването на трети страни, посочени в член 65 от Регламента

Съгласно член 640 от Гражданския процесуален закон решение за признаване и изпълнение на решение на чуждестранен съд или решение за отхвърляне на молбата се взема от едноличен съдебен състав въз основа на подадената молба и приложените към нея документи в срок от десет дни от завеждането на делото, без да се призовават страните.

Член 76, параграф 1, буква в) – Конвенции, посочени в член 69 от Регламента

Договор от 11 ноември 1992 г. за правна помощ и правни отношения между Република Латвия, Република Естония и Република Литва.

Договор от 23 февруари 1994 г. между Република Латвия и Република Полша за правна помощ и правни отношения по граждански, семейни, трудови и наказателни дела.

Последна актуализация: 14/07/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.